

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2655/2021
25.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула, Слађане Накић Момировић, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Новица Јовановић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Радоје Домановић“ Параћин, коју заступа Општински правобранилац Општине Параћин, ради накнаде трошкова превоза за долазак на рад и одлазак са рада, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3511/20 од 21.05.2021. године, у седници одржаној 25.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3511/20 од 21.05.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3511/20 од 21.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину П1 81/20 од 19.08.2020. године, усвојен је тужбени захтев тужиље и обавезана тужена да тужиљи на име накнаде трошкова превоза за долазак и одлазак са рада за период од октобра месеца 2015. године закључно са септембром месецом 2018. године, исплати месечне износе ближе означене у изреци, са законском затезном каматом од доспећа па до исплате, све у року од 15 дана под претњом принудног извршења. Истом пресудом обавезана је тужена да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 56.330,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3511/20 од 21.05.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Истом пресудом одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила посебну ревизију у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС и 55/14) – у даљем тексту: ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против

другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном правноснажном пресудом је исплата накнаде трошкова за долазак на рад и одлазак са рада. О овом праву тужиље судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5) Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде трошкова за долазак на рад и одлазак са рада поднета је 29.10.2018. године.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужене недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5) Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић